

ΑΓΗΣΙΛΑΓΟΣ

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΠΑΣΛΑΜ

ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΜΕ ΚΟΥΚΛΕΣ ΚΑΙ ΖΩΝΤΑΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

Η ιστορία

Ο Αγησίλαγος είναι ένας χαριτωμένος λαγός σεφ. Ζει στο σπίτι του στο δάσος μαγειρεύοντας ευφάνταστες συνταγές, με μεγάλη ποικιλία υλικών, όμως, μια μέρα ξυπνά με μαγουλάδες! Πανικόβλητος, αποδίδει την αιτία του προβλήματος στο φαγητό που τρώει. Ξεκινά λοιπόν, ένα περιπετειώδες ταξίδι αναζήτησης της μιας ιδανικής τροφής που θα τον γιατρέψει. Τρώγοντας, όμως, με μονομανία τα υλικά που νομίζει ως ιδανικά, αλλάζει χρώμα σύμφωνα με το χρώμα της τροφής που καταναλώνει κάθε φορά. Έτσι, συνεχίζει την αναζήτησή του πότε κόκκινος, πότε πράσινος και πότε κίτρινος. Ανταμώνει στο δάσος ένα δέντρο που μιλά, έναν παράξενο γιατρό πελεκάνο, έναν αχτένιστο ασβό με λουστρίνια, μια καμήλα με μπικίνια, έναν ιπποπόταμο σε δίαιτα... ιπτάμενα λεμονόψαρα κι ένα ερωτευμένο παπιγιόν, οι οποίοι ο καθένας με τη σειρά του, προσπαθούν να τον πείσουν ότι κάνει λάθος!

«Ο Αγησίλαγος» αναπτύσσεται γύρω από το θέμα της ισορροπημένης διατροφής και του υγιεινού τρόπου ζωής, για το οποίο έχουν αναπτυχθεί ποικίλα εκπαιδευτικά ενδοσχολικά και εξωσχολικά προγράμματα. Η ιστορία, μέσα από τις περιπέτειες του καλοφαγά μάγαιρα λαγού, μας κάνει ένα ευχάριστο μάθημα διατροφής δίχως, όμως, διάθεση για διδακτισμό και ηθικολογία.

Η παράσταση

Το παραμύθι αγκαλιάστηκε με πολλή αγάπη από παιδιά προσχολικής και σχολικής ηλικίας και έχει εμπνεύσει θεατρολόγους και εκπαιδευτικό προσωπικό για τη μεταφορά του στη σκηνή αλλά και θεατρικό παιχνίδι. Η κούκλα και γενικότερα το κουκλοθέατρο ως μέσο αγωγής, αποτελεί μια πολύπλευρη εκφραστική δραστηριότητα καθώς βοηθάει το μικρό παιδί στη σωματική, ψυχοσυναισθηματική, αισθητική και κοινωνική του ανάπτυξη, στη γλωσσική καλλιέργεια και, κυρίως, στην ανάπτυξη της φαντασίας και της δημιουργικότητας. Η κούκλα, το παραμύθι και οι λειτουργίες του θεάτρου συντελούν ώστε το παιδί να βιώνει τους χώρους του φανταστικού, του συμβολικού και του πραγματικού. Μέσα από τις ιστορίες των ηρώων δίνεται η δυνατότητα στο παιδί να ταυτιστεί με την κούκλα, να βιώσει καταστάσεις, γεγονότα, συναισθήματα, να μπει σε ένα κόσμο μαγικό και φανταστικό, να νιώσει ανακούφιση και αισιοδοξία, να επικοινωνήσει με την κούκλα και βεβαίως να ψυχαγωγηθεί.

Η ταυτότητα της παράστασης

Κείμενο –Σκηνοθεσία:

Δημήτρης Μπασλάμ.

Χορογραφίες: **Δημήτρης Σωτηρίου.**

Κούκλες – Σκηνικά:

Δήμητρα Γιοβάνη.

Μουσική: **Δημήτρης Μπασλάμ.**

Σχεδιασμός Φωτισμών: **Αθηνά Μπανάβα.**

Κοστούμια: **Νίκος Δάλλας**

Ερμηνεία – Εμφύχωση: **Βασίλης Λιάκος, Μαριέττα Σπηλιοπούλου, Χρήστος Χριστόπουλος**

Μουσικοί: **Γιάννης Παπαγεωργίου** (ακουστική κιθάρα, λαούτο, τραγούδι)

Λουίζα Σοφιανοπούλου (toy πιάνο, synthesizer, αυτοσχέδια, κρουστά, τραγούδι)

Alice On Board

Γράφει η Αμαλία Μουστάκη

Ο Αγησίλαγος. Μία ευρηματική παράσταση

Ο Αγησίλαγος. Μαύρο φόντο, τρεις ηθοποιοί ντυμένοι στα μαύρα, ένα μεγάλο μαύρο έπιπλο στη μέση της σκηνής, το οποίο, ανάλογα με τις ανάγκες της ιστορίας, γίνεται τραπέζι κοπής, ιατρείο, δάσος, στο πλάι δύο μουσικοί με τα όργανα τους. Και πολλές κούκλες-μαριονέτες: ένας λαγός-σεφ και οι φίλοι και συνδαιτημόνες του, ο αδηφάγος ιπποπόταμος, ο πελεκάνος γιατρός, τα λεμονόψαρα.

Και μια λαϊκή- με την έννοια της απλότητας- ιστορία:

Ο Αγησίλαγος παθαίνει μαγουλάδες και από το άγχος του νομίζει ότι φταίει το φαγητό του. Επειδή μαγειρεύει περίπλοκες συνταγές κι όχι μόνο καρότα και χορταρικά, φοβάται ότι ξεφεύγει από τη φύση του κι έτσι αποφασίζει να αλλάξει διατροφή. Στον δρομο για το ιδανικό του γεύμα βρίσκει πιπεριές, τρώει μόνο από αυτές και γίνεται καταπράσινος, μετά μόνο ντομάτες, γίνεται κατακόκκινος και το ίδιο με τα λεμόνια. Όταν ξυπνάει σε ένα ωραίο μπιστόνι και ανακαλύπτει ότι όλα αυτά είναι τελικά είναι μόνο ένας εφιαλτης, αρχίζει και πάλι να μαγειρεύει και να τρώει από όλα.

Πολύ συχνά οι παιδικές παραστάσεις πεφτουν στην παγίδα του διδακτισμού, το περίφημο ηθικό διδαγμα, όμως, σπάνια φτάνει στο ανήλικο κοινό. Στον Αγησίλαγο -και ευτυχώς!- το μήνυμα της ισορροπημένης διατροφής προκύπτει αβίαστα χωρίς ηθικολογίες, χωρίς κανείς να κουνά το δάχτυλο στα παιδιά. Και, το κυριότερο, προκύπτει κυρίως μέσω της αφήγησης -και μάλιστα έμμετρης. Δε θα βρούμε εδώ τα φανταχτερά σκηνικά και τις πολύπλοκες μεταμφιέσεις που δημιουργούν πολλή και περιττή εικόνα.

Η μυθοπλασία, το παραμύθι, γίνεται παιδαγωγικό εργαλείο που αφήνει ελεύθερη τη φαντασία – όπως περίπου συνέβαινε με τις ιστορίες που έλεγαν οι παλιοί παραμυθάδες στα παιδιά. Όλη η δράση λαμβάνει χώρα πάνω σε ένα μαύρο τραπέζι, ένα λιτό σκηνικό, που ο επίσης λιτός -αλλά καλοσχεδιασμένος- φωτισμός που πέφτει πάνω του, σε συνεργασία με τις κούκλες παράγουν ένα «πεδίο δράσης» με βάθος και προεκτάσεις στον χώρο και τον χρόνο, σχεδόν κινηματογραφικό.

Οι ηθοποιοί, Βασίλης Λιάκος, Μαριέττα Σπηλιοπούλου και Χρήστος Χριστόπουλος, εναλλάσσουν ρόλους πολύ γρήγορα. Με ένα πέταγμα των βλεφάρων, περνάνε από τον ρόλο του αφηγητή, στην εμπύχωση της κούκλας απόλυτα συντονισμένοι και με μουσικό ρυθμό. Θα έλεγες πως κάθε βήμα τους, κάθε φωνητικός φθόγγος τους είναι μετρημένος, καταγεγραμμένος στο χαρτί και δεν παρεκκλίνουν με τίποτα από τις αρχικές σκηνοθετικές οδηγίες.

Οι δύο μουσικοί, Πάννης Παπαγεωργίου και Λουίζα Σοφιοπούλου, αποδίδουν ζωντανά τα τραγούδια της παράστασης, όχι όμως αποστασιοποιημένα, καθώς συμμετέχουν, υιοθετούν ενεργό ρόλο και συμμετέχουν στη δράση. Τις εντυπώσεις κλέβει το του ρίανο της Λουίζας και βέβαια οι εξαιρετικά χαριτωμένες κούκλες της Δήμητρας Γιοβάνη.

Ο «Αγησίλαγος», σε κείμενο, σκηνοθεσία και μουσική του ταλαντούχου Δημήτρη Μπασλάμ, δεν είναι μία ακόμη θεατρική παράσταση, δεν είναι μία κουκλοθεατρική ή μουσική παράσταση. Είναι κάτι διαφορετικό. Είναι το πάντρεμα όλων αυτών και μάλιστα με τρόπο πρωτότυπο, ευρηματικό, με τρόπο που αποδεικνύει ότι μια ομάδα ταλαντούχων ανθρώπων έσκυψε πάνω από το κείμενο με κέφι και πολλές ιδέες, και το ζωντάνεψαν με τρόπο μοναδικό.

Τip: παρόλο που η παράσταση απευθύνεται θεωρητικά σε μικρότερα παιδιά -και αυτά ήταν το βασικό κοινό τη μέρα που την παρακολουθήσαμε εμείς- μη διστάσετε να πάτε στον Ελληνικό Κόσμο με παιδιά μεγαλύτερης ηλικίας ή ακόμη και μόνοι σας! Απλώς εξασφαλείστε πως θα έχετε εισιτήριο γιατί τις περισσότερες Κυριακές το θέατρο είναι κατάμεστο.

Αγησίλαγος στο Θέατρο T

Μαγεία, παραμύθι, γενναιόδωρο χιούμορ και ζεστασιά.

γράφει η Ιωάννα Λιούτσια

Είναι η τρίτη φορά που παρακολουθώ παράσταση του Δημήτρη Μπασλάμ. Την πρώτη φορά που ήρθα σ' επαφή ήταν με τον μεταμεσονύχτιο Γαργαληστή του στο Λιμάνι Θεσσαλονίκης σε ένα ξεκαρδιστικό μουσικό χάπενινγκ. Η δεύτερη ήταν με τα εξαιρετικά, λιτά κι απέριττα, Παπούτσια του Βαρύτονου στο BlackBox. Και τώρα, το καλό τρίτωσε με μια παράσταση που από πέρσι σκόπευα να δω και μόλις τώρα κατάφερα να πάω. Αυτήν την φορά, συναντήσαμε τον Αγησίλαγο, έναν λαγό που του αρέσει να μαγειρεύει και να κάνει το τραπέζι στους φίλους του, στο Θέατρο T. Επί μία περίπου ώρα παρακολουθήσαμε μια παράσταση όπου ηθοποιοί, μουσικοί και κούκλες συνυπήρχαν. Οι τρεις ηθοποιοί της παράστασης (Νανά Παπαγαβριήλ, Σταύρος Ευκολίδης, Ηλίας Παπαδόπουλος) κινούνταν ανάμεσα στους ρόλους του περφόρμερ και του χειριστή κούκλας κρατώντας τις ισορροπίες. Επί σκηνής και δύο μουσικοί (Αθηνόδωρος Καρκαφίρης και Ανθή Κύρκου) που προς τιμήν της σκηνοθεσίας, συμμετείχαν στα δρώμενα με έναν μεταθεατρικό τρόπο.

Στο λιτό αλλά πολύ θεατρικό σκηνικό της Δήμητρας Γιοβάνη, η οποία κατασκεύασε και τις κούκλες, εκτυλίχθηκε όλη η κωμική περιπέτεια του Αγησίλαγου και των φίλων του, του Ιπποπόταμου, της Καμήλας, του Πελεκάνου γιατρού.. Με τρόπους εμπνευσμένους από το θέατρο των Ασιατικών χωρών, το θέαμα αυτό ήταν συναρπαστικό κατά την κυριολεξία της λέξης.

Κατά τη διάρκεια της παράστασης αναρωτιόμουν πόσο καιρό έχω να δω μια παράσταση για ενήλικες και να διασκεδάσω τόσο πολύ. Θυμήθηκα. Από τον Απρίλιο, που και πάλι ήταν μια ευτυχής συγκυρία. Γιατί πρέπει να κατηγοριοποιούμε τις παραστάσεις σε παραστάσεις για παιδιά και για μεγάλους; Αν είναι καλή μία παράσταση, μικροί μεγάλοι θα περάσουν καλά.

Προσωπικά, χαίρομαι πολύ που έπειτα από μήνες αποχής από την στήλη επιστρέφω με την συγκεκριμένη παράσταση. Κι αυτό, γιατί ο Αγησίλαγος είχε μερικά σπουδαία συστατικά: είχε μαγεία, είχε παραμύθι, είχε γενναιόδωρο χιούμορ και ζεστασιά.

Πηγή <http://www.exostispress.gr/Article/agisilagos-sto-theatro-t--mageia-paramithi-gennaiodoro-xiou-mor-kai-zestasia#ixzz4VSSBJTRz>

Στην παράσταση ‘Αγησίλαγος’ στο ‘Θέατρο Τ’
κείμενο | νίκη ζερβού

R
E
J
E
C
T
E
D

T
H
E
A
T
E
R

Ο “Αγησίλαγος”, ο χαρωπός λαγός, έχει ένα μεγάλο πάθος: Την μαγειρική! Του αρέσει να μαγειρεύει και να καλεί τους φίλους του στο σπίτι για τραπέζι! Μια μέρα, όμως, ο “Αγησίλαγος” αρρώστησε! Έπαθε μαγουλάδες και προσπαθούσε να βρει γιατροιά. Οι περιπέτειες που πέρασε είναι απίστευτες και εξιστορούνται όλες στο “Θέατρο Τ”.

Μια παιδική παράσταση διαφορετική από τις άλλες, ο “Αγησίλαγος” κάνει και φέτος το ταξίδι του για να χαρίσει γέλιο και χαρά. Το κείμενο, η σκηνοθεσία και η μουσική είναι του Δημήτρη Μπασλάμ, του οποίου, η δουλειά είναι πολύ προσεγμένη. Με έμφαση στην συνεχή ροή και την λεπτομέρεια, ο σκηνοθέτης δημιούργησε μια παράσταση με κούκλες, οι οποίες φαντάζουν να ζωντανεύουν επί σκηνής. Οι κούκλες, σε επιμέλεια της Δήμητρας Γιοβάνη, κινούνται από τρεις ηθοποιούς, των οποίων το κοινό ξεχνά, σε κάποιες στιγμές, την παρουσία, καθώς κάθε κούκλα αποκτά δική της φωνή και προσωπικότητα. Ο “Αγησίλαγος” έτσι, είναι τόσο καλοστημένος που μοιάζει με κινούμενο σχέδιο στον κινηματογράφο, μόνο που οι ηθοποιοί και οι μουσικοί, δίνουν ένα ακόμη καλύτερο αποτέλεσμα. Πίσω από έναν μεγάλο φωτισμένο πάγκο επί σκηνής οι Νανά Παπαγαβριήλ, Σταύρος Ευκολίδης και Ηλίας Παπαδόπουλος έδιναν ζωή στον Αγησίλαγο και την παρέα του. Οι τρεις ηθοποιοί, δεν “έπαιζαν” απλώς τους ρόλους τους, όμως φαινόταν πόσο αγαπούν πραγματικά τον “Αγησίλαγο” και πόση διάθεση έχουν γι αυτό που κάνουν. Καλούνται ταυτόχρονα να ερμηνεύσουν πολλούς διαφορετικούς ρόλους, να χειριστούν τις κούκλες και να κρατήσουν αμείωτο το ενδιαφέρον των παιδιών. Πρόκειται για ένα δύσκολο εγχείρημα, το οποίο, όμως, φέρουν εις πέρας και με το παραπάνω.

Δίπλα στους ηθοποιούς, στέκονται οι Αθηνόδωρος Καρκαφίρης και Ανθή Κύρκου, οι οποίοι με τα όργανα και την μουσική τους, κάνουν την ατμόσφαιρα ακόμη πιο περιπετειώδη και ενδιαφέρουσα για τα παιδιά, παίζοντας τα κομμάτια που ο Δημήτρης Μπασλάμ επιμελήθηκε αποκλειστικά για την παράσταση. Οι μουσικοί δεν λειτουργούν ανεξάρτητα από την παράσταση, αλλά γίνονται μέρος της. Τραγουδούν για τα ζώα της παράστασης, κάνουν σπέσιαλ εφέ και συνδράμουν σημαντικά στο τελικό αποτέλεσμα.

Ο “Αγησίλαγος” περιμένει κάθε παιδί για να μοιραστεί την εμπειρία του. Μια παράσταση ψυχαγωγική για τους μικρούς, η οποία, όμως μπορεί να κάνει και τους μεγάλους να διασκεδάσουν σαν μικρά παιδιά!

Αν
Αξω

Μαρία Ιάσονος

Μια υπέροχη παράσταση με κούκλες και μουσικούς επί σκηνής είχαν την ευκαιρία να απολαύσουν οι μικροί και μεγάλοι θεατές του παιδικού θεάτρου στη Νέα Σκηνή του ΘΟΚ. Ο Αγησίλαγος, το δεύτερο μουσικοθεατρικό παραμύθι που δημιούργησε ο Δημήτρης Μπασλάμ, έρχεται να μας μιλήσει και να μας συμβουλευτεί, δίνοντας μηνύματα στα παιδιά για μια σωστή, ισορροπημένη και υγιεινή διατροφή.

Η Νανά Παπαγαβριήλ, ο Σταύρος Ευκολίδης και ο Ηλίας Παπαδόπουλος εμψυχώνουν και συνδιαλέγονται με τις επιτραπέζιες κούκλες που εμπνεύστηκε και επιμελήθηκε η Δήμητρα Γιοβάνη. Οι υπέροχες αυτές κούκλες κράτησαν τα βλέμματα των παιδιών καρφωμένα επάνω τους, από την αρχή ως το τέλος.

Εκφραστικές ερμηνείες, καθαρές φωνές και παιχνιδιάρικη κινησιολογία. Οι ερμηνείες των ηθοποιών εξέπεμπαν χαρά και θετική ενέργεια.

Μαζί τους τρεις μουσικοί. Ο Αθηνόδωρος Καρκαφίρης, η Ανθή Κύρκου και ο Χρήστος Παππάς συμπληρώνουν μουσικά την ιστορία και σχολιάζουν τραγουδώντας τα παθήματα του κυρίου Αγησίλαγου. Μουσικοί και ηθοποιοί είχαν πολύ ωραία επικοινωνία μεταξύ τους και αυτό που μας έκανε εντύπωση ήταν ο τρόπος με τον οποίο τις κοίταζαν και τις χρησιμοποιούσαν, με αγάπη και τρυφερότητα λες και από στιγμή σε στιγμή θα έπαιρναν πνοή και θα ζωντάνευαν.

Ο Δημήτρης Μπασλάμ και οι συνεργάτες του με λιτότητα, λειτουργικά μέσα και φαντασία έστησαν μια παράσταση που αναδεικνύει τον όμορφο μαγευτικό κόσμο των παιδιών και του παιδικού Θεάτρου. Δεν υπάρχει αμφιβολία πως ο σκηνοθέτης δούλεψε με αγάπη και υπευθυνότητα για αυτή την παράσταση και οι συντελεστές του το ανταπέδωσαν. Απέδειξε για ακόμη μια φορά τη δημιουργική του φαντασία.

Η μουσική και οι στίχοι του Μπασλάμ εξαιρετικοί, γεμάτοι ρυθμό, ζωντάνια και φαντασία.

Παράσταση που θα την χαρακτήριζα σαν μια χαρούμενη πολύχρωμη γιορτή. Συνολικά μια όμορφη παράσταση από μια εμπνευσμένη ομάδα που θα θυμόμαστε για πολύ καιρό.

Τον «Αγησίλαγο» τον γνωρίζουμε μέσα από το ομότιτλο βιβλίο του Δημήτρη Μπασλάμ που πρωτοκυκλοφόρησε το 2007 αλλά και το μουσικό CD όπου την ιστορία του κυρ Λαγού- σεφ, αφηγείται ο Αντώνης Καφετζόπουλος ενώ αυτή πλαισιώνεται από τα τραγούδια του πρώτου που ερμηνεύουν μερικές από τις σημαντικότερες φωνές της ελληνικής μουσικής σκηνής, όπως των Σωκράτη Μάλαμα, Αλκίνοου Ιωαννίδη, Αργύρη Μπακιρτζή, Φώτη Σιώτα, Μάρθας Φριτζήλα και Γιάννη Χαρούλη! Από τον Οκτώβριο, και αυτό είναι η είδηση, στο Θέατρο Τ στη Θεσσαλονίκη, παρουσιάζεται η θεατρική μεταφορά του βιβλίου, σε κείμενο και σκηνοθεσία του Δημήτρη Μπασλάμ. Ο «Αγησίλαγος» δεν είναι μία ακόμη θεατρική παράσταση, δεν είναι μία κουκλοθεατρική ή μουσική παράσταση όπως μας έχει συνηθίσει ο δημιουργός του! Είναι κάτι διαφορετικό. Είναι το πάντρεμα όσων προαναφέραμε και μάλιστα με τρόπο πρωτότυπο, ευρηματικό, με τρόπο που αποδεικνύει ότι μια ομάδα ταλαντούχων ανθρώπων σκύψανε πάνω από το κείμενο με κέφι και πολλές ιδέες, και το ζωντάνεψαν με τρόπο μοναδικό.

Τρεις ηθοποιοί, 2 μουσικοί και πολλές κούκλες επί σκηνής δίνουν σάρκα και οστά στην περιπέτεια του συμπαθέστατου λαγού, που χάριν μιας παρεξήγησης, μαγουλάδες ονομάζεται, και μιας παρερμηνείας των λεγόμενων του γιατρού του, μπλέκει σε μια σειρά από περιπέτειες. Όλη η δράση λαμβάνει χώρα πάνω σε ένα μαύρο τραπέζι, ένα λιτό σκηνικό, που ο επίσης λιτός φωτισμός που πέφτει πάνω του, σε συνεργασία με τις κούκλες παράγουν ένα «πεδίο δράσης» με βάθος και προεκτάσεις στο χώρο και το χρόνο. Η απόδειξη ότι με λίγα μέσα, αν το ταλέντο των συντελεστών περισσεύει, μπορεί μπροστά σου να εξελιχθεί μία «κινηματογραφική» περιπέτεια.

Φυσικά, τα μέσα δεν είναι λίγα. Οι κούκλες πολλές, καμιά δεκαριά μόνο του Αγησίλαγου. Διά χειρός Δήμητρας Γιοβάνη, η οποία παίζει με τα μεγέθη, παίζει με τα χρώματα και δημιουργεί κούκλες που συνδιαλέγονται με το κοινό. Ιδιαίτερα πρωτότυπος ο τρόπος που εμψυχώνονται οι κούκλες. Σε σημεία της παράστασης, μία κούκλα μπορεί και εμψυχώνεται ταυτόχρονα και από τους τρεις ηθοποιούς, αποκτά κίνηση, έκφραση, συναίσθημα και επικοινωνεί με τον θεατή. Σε πείθει πως είναι ζωντανή, παρόλο που οι ηθοποιοί που την κινούν βρίσκονται σε κοινή θέα.

Οι ηθοποιοί, Νανά Παπαγαβριήλ, Σταύρος Ευκολίδης και Ηλίας Παπαδόπουλος εναλλάσσουν ρόλους πολύ γρήγορα. Με ένα πέταγμα των βλεφάρων, περνάνε από τον ρόλο του αφηγητή, στην εμψύχωση της κούκλας απόλυτα συντονισμένοι και με μουσικό ρυθμό. Θα έλεγες πως κάθε βήμα τους, κάθε φωνητικός φθόγγος τους είναι μετρημένος, καταγεγραμμένος στο χαρτί και δεν παρεκκλίνουν με τίποτα από τις αρχικές σκηνοθετικές οδηγίες. Θα έλεγες όμως, δεν σημαίνει ότι αυτό πραγματικά

Οι δύο μουσικοί, Αθηνόδωρος Καρκαφίρης και Ανθή Κύρκου, εκτός από τις υπέροχες φωνές που διαθέτουν, αποδίδουν ζωντανά τα τραγούδια της παράστασης, ενώ τις εντυπώσεις κλέβει το του ριάνο. Δεν αποστασιοποιούνται από την παράσταση, συμμετέχουν, υιοθετούν ενεργό ρόλο και ενισχύουν την δράση. Θα ήταν μεγάλη μας παράλειψη αν δεν στεκόμασταν στο χιούμορ της παράστασης. Οι συντελεστές επί σκηνής, πατώντας πάνω στο κείμενο και με σπιρτόζικο χιούμορ, κάνουν πλάκα, μεταδίδουν στο κοινό το κέφι τους, στοχεύουν και πετυχαίνουν το γέλιο.

Ο Δημήτρης Μπασλάμ είναι πολυτάλαντος. Ένας σύγχρονος παραμυθάς, ένας σύγχρονος Αίσωπος, όπως χαριτολογώντας άκουσα τον Αντώνη Καφετζόπουλο να τον αποκαλεί, που γράφει και συνθέτει υπέροχα τραγούδια, αλλά σκηνοθετεί και μοναδικές παραστάσεις. Είμαι σίγουρη πως έχουμε να περιμένουμε πολλά ακόμη στο μέλλον από τον ίδιο.

Ο «Αγησίλαγος» είναι μία παράσταση που δεν πρέπει να χάσετε. Είναι η απόδειξη ότι στις μέρες μας, ευτυχώς, υπάρχουν άνθρωποι που αντιμετωπίζουν το παιδικό θέαμα με σοβαρότητα, κοπιάζουν για αυτό και παράγουν έργα υψηλής αισθητικής και περιεχομένου. Μία παράσταση καθόλου διδακτική, που ωστόσο περιέχει διατροφικά μηνύματα.

Την μέρα που την παρακολούθησα, η αίθουσα ήταν γεμάτη με γονείς και παιδιά μικρής σχετικά ηλικίας. Θα σας πω όμως χωρίς επιφύλαξη, πως η παράσταση αφορά και σε μεγαλύτερα παιδιά.

Την συστήνουμε ανεπιφύλακτα για κάθε ηλικία και ελπίζουμε να περιπλανηθεί σε πολλές πολλές ακόμη αίθουσες!

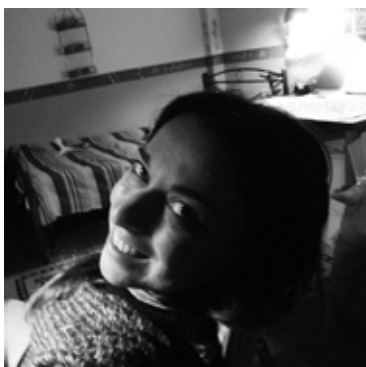
Γιατί πραγματικά το αξίζει!

Βασίλης Λιάκος Απόφοιτος της σχολής Καλών Τεχνών, τμήματος Θεατρού του Α.Π.Θ. Συνεργάστηκε με τους σκηνοθέτες: Θ. Γλυνάτση, Κ. Ρήγο, Τ. Μύρκου, Τ. Αγγελοπούλο, Tanztheater Wuppertal - Pina Bausch, Σ. Πατιερίδη, Γρ. Χατζάκη, Γ. Ιορδανίδη, Ξ. Αηδοнопουλου, Γρ. Αποστολόπουλο, Κ. Αργυρόπουλο, Θ. Ακοκαλίδη, κ.α. **Μαριέττα Σηλιοπούλου** Απόφοιτος του Τμήματος Θεάτρου της Σχολής Καλών Τεχνών του Α.Π.Θ με κατεύθυνση την Υποκριτική. Εργάστηκε ως ηθοποιός στην Πειραματική σκηνή της «Τέχνης» στην Θεσσαλονίκη (2006-12) , και ως βοηθός του Γιάννη Καλαβριανού. **Χρήστος Χριστόπουλος** Σπούδασε υποκριτική στη Ανώτερη Σχολή Δραματικής Τέχνης «Ιάκωβος Καμπανέλλης» και στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Αποτελεί τον πυρήνα της Ομάδας Θεάτρου «Δον Κιχώτες». Έχει λάβει μέρος σε θεατρικές παραστάσεις, διαφημιστικά σποτ, τηλεοπτικές σειρές και κινηματογραφικές ταινίες.

Γιάννης Παπαγεωργίου Το 2012 αποφοίτησε από το τμήμα Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, έχοντας ολοκληρώσει τις σπουδές του στην κλασική μουσική και τον τομέα της μουσικής παιδαγωγικής. Το καλοκαίρι του 2017, ολοκλήρωσε τις μεταπτυχιακές του σπουδές, στο ίδιο πανεπιστήμιο, σε σχέση με την ελληνική λαϊκή μουσική και με ειδίκευση στο όργανο της κιθάρας, για την οποία έχει γράψει 2 συγγράματα. **Λουίζα Σοφianoπούλου** Γεννήθηκε και σπούδασε μουσική και θέατρο στην Αθήνα. Έχει συνεργαστεί με πολλούς καταξιωμένους Έλληνες καλλιτέχνες σε συναυλίες και δισκογραφία

Δήμητρα Γιοβάνη Υποψήφια διδάκτωρ του Τμήματος Θεάτρου του Α.Π.Θ, με μεταπτυχιακές Σπουδές στο ίδιο τμήμα, στην κατεύθυνση της σκηνογραφίας. Θεωρητική & εργαστηριακή κατάρτιση πάνω σε μεθόδους κουκλοθεάτρου. Ειδικές κατασκευές (ενδυματολογικές – σκηνογραφικές), μάσκα, κούκλα. Γνώσεις πάνω στο εκπαιδευτικό δράμα και στο θέατρο στην εκπαίδευση. Έχει διδάξει, θεατρική αγωγή ως αναπληρώτρια, σε σχολεία της πρωτοβάθμιας. Έχει συνεργαστεί με το Θέατρο “Όψεις” , Καρδίτσα, το Διεθνές Φεστιβάλ Κουκλοθεάτρου και Πantomίμας του Κιλκίς και με το Τελλόγλειο Ίδρυμα Τεχνών στο παιδικό εργαστήριο.

Ο Δημήτρης Μπασλάμ μεγάλωσε στην Έδεσσα και μετακόμισε στη Θεσσαλονίκη στα 16 του χρόνια, όπου ζει μέχρι σήμερα. Εκεί, φοίτησε σε Ωδείο και ξεκίνησε σιγά σιγά την πορεία του ως επαγγελματίας μουσικός και μέλος της μουσικής βιομηχανίας της χώρας. Συμμετείχε σε πολλές συναυλίες καθώς και στην εγχώρια δισκογραφία, με καλλιτέχνες που υπηρετούσαν διάφορα είδη, τότε ως μουσικός ή ενορχηστρωτής και τότε ως παραγωγός. Ο Σωκράτης Μάλαμας, οι Big Sleep, οι Επισκέπτες του Γιάννη Αγγελάκα, η Δήμητρα Γαλάνη, ο Σταύρος Κουγιουμτζής, ο Μίκης Θεοδωράκης, ο Θανάσης Παπακωνσταντίνου, ο Παύλος Παυλίδης, και η Ελένη Τσαλιγοπούλου, είναι μερικοί με τους οποίους συνεργάστηκε.

Εκτός από την προσωπική του δισκογραφία –«Ο Γαργαληστής» (sony music, 2005), «Ο Αησιίλαγος» (sony music, 2007), «Η Θυμωμένη Μπετονιέρα» (sony music, 2009) έχει γράψει μουσική για τον κινηματογράφο και το θέατρο όπως είναι, η ταινία «Η γυναίκα είναι σκληρός άνθρωπος» (σε σκηνοθεσία Αντώνη Καφετζόπουλου, 2006), η ταινία «When Fish Fly» (σε σκηνοθεσία Βίλκα Τζουρά, 2011) και το θεατρικό έργο «Ο Πλούτος του Αριστοφάνη» (σε σκηνοθεσία Οδυσσέα Παπασπηλιώπουλου, 2014).

Παράλληλα, γράφει ιστορίες, μουσική και στίχους με αφορμή τα βιβλία του. Τα παρακάτω είναι τα έργα του που έχουν ήδη εκδοθεί:

«**Ο Γαργαληστής**» (Επόμενος Σταθμός, 2005) «**Αησιίλαγος**» (Επόμενος Σταθμός, 2007)
«**Τα Μουστοκούλουρα του Αησιίλαγου**» (Εκδόσεις Γεροβασιλείου, 2008)
«**Λέω να Πετάξω**» (Επόμενος Σταθμός 2010) «**Θυμωμένη Μπετονιέρα**» (Επόμενος Σταθμός, 2013) «**Τα παπούτσια του Βαρύτονου**» (Επόμενος Σταθμός, 2014),
«**Η Σοφία. Μια μέλισσα που της άρεσε να διαβάζει**» (Πανεπιστήμιο Κύπρου, 2015).
«**Πιθανότητες**» (Εκδόσεις Πατάκη, 2016)

Δύο του βιβλία συμπεριλαμβάνονται στους καταλόγους White Ravens της Internationale Jugend Bibliothek του Μονάχου, www.ijb.de, ως δύο από τα 200 καλύτερα παιδικά βιβλία του κόσμου. Το 2013 η «Θυμωμένη Μπετονιέρα» (εκδ. Επόμενος Σταθμός). και το 2017 οι «Πιθανότητες» (Εκδ. Πατάκη)

Το βιβλίο «**Θυμωμένη Μπετονιέρα**» βραβεύτηκε το 2015 με κρατικό βραβείο στην κατηγορία παιδικού εικονογραφημένου βιβλίου από το Υπουργείο Πολιτισμού της Ελλάδας.

Το 2015 δίδαξε το μάθημα «Ειδικά ζητήματα σε παιδικές και νεανικές ορχήστρες» στο μεταπτυχιακό πρόγραμμα του Τμήματος Μουσικής Επιστήμης & Τέχνης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας.

Από το 2012 μέχρι σήμερα διδάσκει μουσική στο Τμήμα Λαϊκής και Παραδοσιακής Μουσικής του ΤΕΙ Ηπείρου.

Η εταιρία Catcharol, δημιουργήθηκε από μια διευρυμένη ομάδα καλλιτεχνών από το χώρο του θεάτρου, του χορού και της μουσικής ως αποτέλεσμα της ανάγκης για μια διαφορετική προσέγγιση, τόσο καλλιτεχνικά όσο και οργανωτικά, σε δισκογραφικές παραγωγές, μουσικές και θεατρικές παραστάσεις, φεστιβάλ όπως και στην παραγωγή ταινιών animation. Η εταιρία είναι μη κερδοσκοπική και η έδρα της βρίσκεται στη Θεσσαλονίκη, Ελλάδα.

Οι δραστηριότητες της Catcharol γίνονται με άξονα τα παιδιά και την οικογένεια στο σύνολό της. Ενδεικτικά, κάποιες από τις παραγωγές μας είναι:

- 2007:** Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης, «Ο Γαργαληστής» (μουσική παράσταση)
- 2009:** Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, «Ο Γαργαληστής» (μουσική παράσταση): https://www.youtube.com/watch?v=c_bWiU-Farc
- 2010:** Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης, «Ο Αγησίλαγος» (μουσική παράσταση): <https://www.youtube.com/watch?v=sKDGBYtb3o>
- 2011:** Λιμάνι Θεσσαλονίκης, Φεστιβάλ: «Hungry Christmas» (<http://www.elculture.gr/blog/Hungry-Xmas-2011/>)
- 2014:** Ταινία animation για το Κτήμα Γεροβασιλείου, «Τα μουστοκούλουρα του Αγησίλαγου»: <https://vimeo.com/99361576>
- 2014:** ΔΗΠΕΘΕ Κέρκυρας, «Τα παπούτσια του βαρύτονου» (χοροθέατρο): <https://www.youtube.com/watch?v=1Cg0ZkR5M0I>
- 2014:** Συνεργατική Κεντρική Τράπεζα (Κύπρος), Καλλιτεχνική διεύθυνση του «Coop kids festival», (<https://www.facebook.com/events/373122132840647/permalink/382285918590935/>)
- 2015:** Πανεπιστήμιο Κύπρου, Καλλιτεχνικό πρόγραμμα για τον εορτασμό των 25 χρόνων του Πανεπιστημίου Κύπρου (επετειακή εκδήλωση): <https://www.youtube.com/watch?v=D80Ep5bRxt0>
- 2015:** Πανεπιστήμιο Κύπρου, «Η Σοφία. Μια μέλισσα που της άρεσε να διαβάζει» (συγγραφή και παραγωγή του παιδικού εικονογραφημένου βιβλίου για λογαριασμό του Πανεπιστημίου Κύπρου)
- 2016:** Διεθνές Φεστιβάλ Κύπρια 2016, Κουκλοθέατρο «Ο Αγησίλαγος»
2016: Συνεργατική Κεντρική Τράπεζα (Κύπρος), Καλλιτεχνική διεύθυνση του «Coop kids festival», ΡΑΔΙΟΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ 2016
- 2017:** Ίδρυμα Μείζονος Ελληνισμού, Κουκλοθέατρο «Ο Αγησίλαγος»
- 2017:** Συνεργατική Κεντρική Τράπεζα (Κύπρος), Καλλιτεχνική διεύθυνση του «Coop kids festival», ΡΑΔΙΟΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ 2016
- 2017:** ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΚΥΠΡΟΥ Σοφία η Μέλισσα. (Παράσταση με κουκλες και ζωντανή μουσική)